

PORNOHÁDKY

MILLIE LOVE
✦
DEEP IRIS
✦
VALENTINA PERRI
✦
P.R.CINA

PORNOHÁDKY

Millie Love

Deep Iris

Valentina Perri

P.R.Cina

Vydalo v roce 2026

Secret Press

Kontakt:

Elena Ševčíková, Ječná 468, Kobylnice

www.secretpress.eu

e-mail: secretpress@secretpress.eu

1. elektronickou publikaci, 1. vydání a 11. knihu v edici

Secret Press

Autorky © Millie Lowe, Valentina Perri, Deep Iris a P.R.Cina

Obálka a grafika © Dita Horká

Veškerá práva vyhrazena.

Tato kniha ani jakákoli její část nesmí být kopírována či jiným způsobem rozšiřována bez výslovného povolení nakladatele.

ISBN:

978-80-88553-09-0 epub

978-80-88553-08-3 PDF

Všechny postavy i společnosti v této knize jsou fiktivní a jakákoli podobnost s reálným světem nebo skutečnými osobami je zcela náhodná.

Anotace

Myslíte si, že znáte příběhy o dívkách v nesnázích a jejich zachráncích? Nechte se vyvést z omylu. Když klasika propadne erotice, nevzniknou pohádky na dobrou noc...

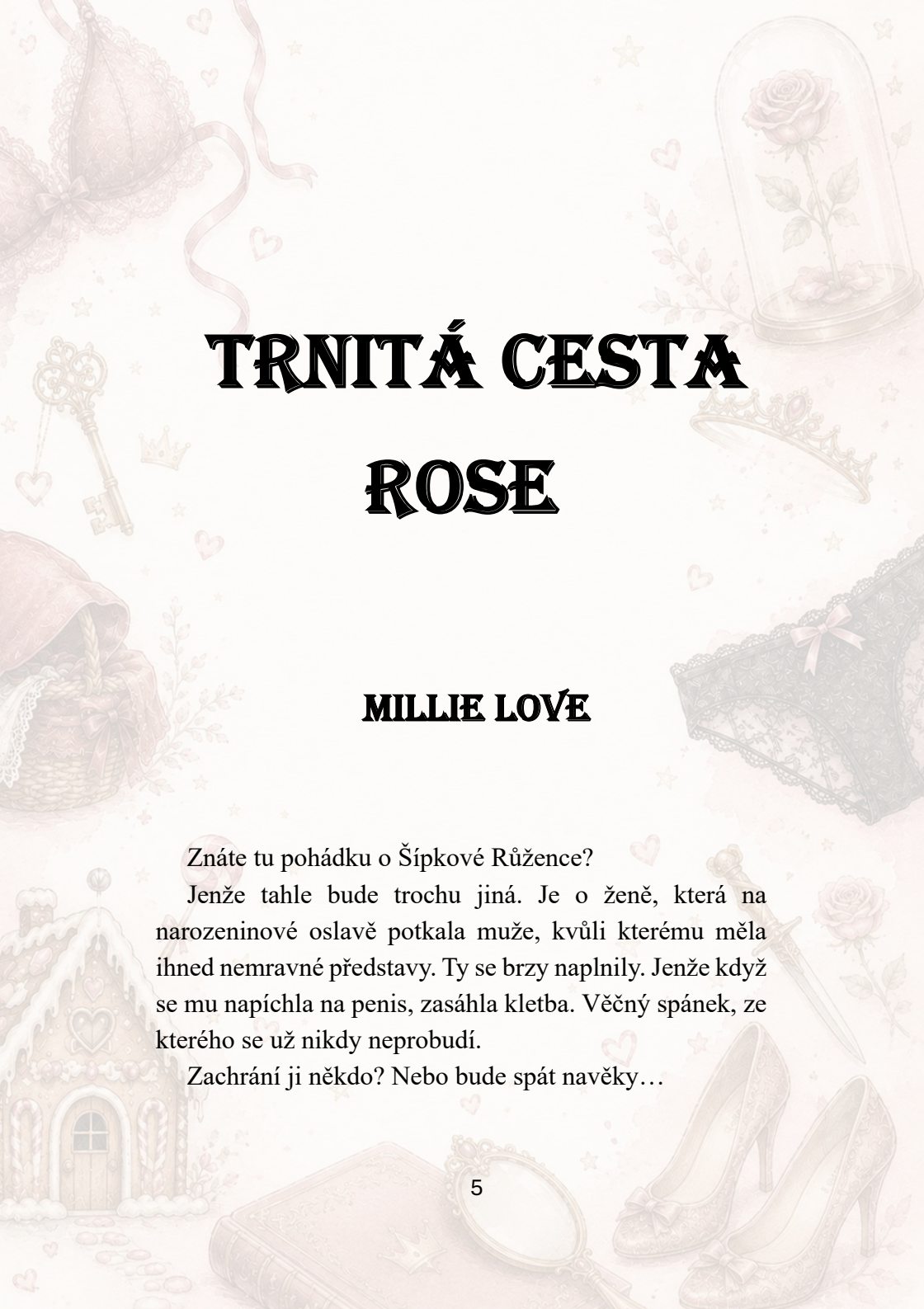
Čtyři autorky přináší zcela nový, nekompromisní pohled na klasické příběhy, které všichni známe – zde vládne posedlost, bolest i spalující touha.

- **Šípkové Růžence** nepomůžou ani trny kolem...
- **Kráska** nenašla ve zvířeti lidskost, ale touží milovat monstrum v jeho nejnásilnější podobě.
- **Karkulka** povyrostla a myslivec je sakra přitažlivej. Ale co se stane, když se mezi ně zaplete vlk?
- **Perníková chaloupka** pro zloděje? Nebo se stala středobodem zvrácené posedlosti?

Vstupte do světa, kde jsou pravidla porušována, hranice smazány a láska bolí.

Varování: *Kniha obsahuje explicitní erotické scény i temná témata.*

Určeno pro čtenáře 18+.

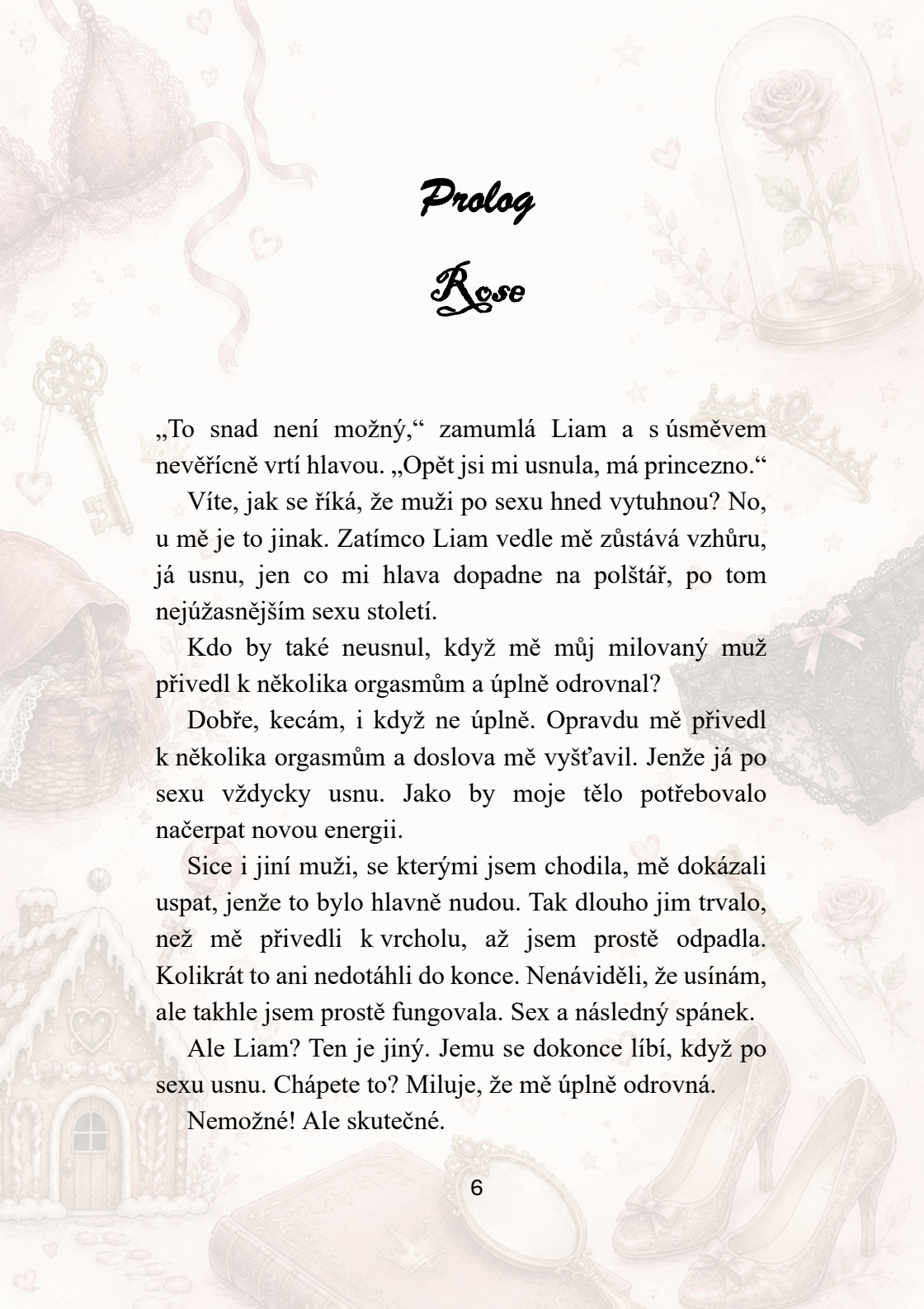
TRNITÁ CESTA ROSE

MILLIE LOVÉ

Znáte tu pohádku o Šípkové Růžence?

Jenže tahle bude trochu jiná. Je o ženě, která na narozeninové oslavě potkala muže, kvůli kterému měla ihned nemravné představy. Ty se brzy naplnily. Jenže když se mu napíchla na penis, zasáhla kletba. Věčný spánek, ze kterého se už nikdy neprobudí.

Zachrání ji někdo? Nebo bude spát navěky...

Prolog

Rose

„To snad není možný,“ zamumlá Liam a s úsměvem nevěřičně vrtí hlavou. „Opět jsi mi usnula, má princezno.“

Víte, jak se říká, že muži po sexu hned vytuhnou? No, u mě je to jinak. Zatímco Liam vedle mě zůstává vzhůru, já usnu, jen co mi hlava dopadne na polštář, po tom nejúžasnějším sexu století.

Kdo by také neusnul, když mě můj milovaný muž přivedl k několika orgasmům a úplně odrovnal?

Dobře, kecám, i když ne úplně. Opravdu mě přivedl k několika orgasmům a doslova mě vyšťavil. Jenže já po sexu vždycky usnu. Jako by moje tělo potřebovalo načerpat novou energii.

Sice i jiní muži, se kterými jsem chodila, mě dokázali uspat, jenže to bylo hlavně nudou. Tak dlouho jim trvalo, než mě přivedli k vrcholu, až jsem prostě odpadla. Kolikrát to ani nedotáhli do konce. Nenáviděli, že usínám, ale takhle jsem prostě fungovala. Sex a následný spánek.

Ale Liam? Ten je jiný. Jemu se dokonce líbí, když po sexu usnu. Chápete to? Miluje, že mě úplně odrovná.

Nemožné! Ale skutečné.

Kdo by čekal, že potkám muže svých snů na narozeninové oslavě jedné z mých tří tet? Já určitě ne.

A jak to začalo? No, bylo to náročné. Pravdou je, že na mé první usnutí po sexu nikdy nezapomene. A já také ne. Nebylo totiž pěkné, provázela ho... No to je v příběhu, který vám s Liamem budeme vyprávět, tak se pěkně usadte nebo si lehněte, jak chcete.

Takže... Slyšte, slyšte pohádku, o růžovém poupátku. O penis se píchla, kletbou strašlivou skoro chcipla.

A teď tiše. Povyprávíme vám, jak to bylo správně.

Bylo, nebylo...

Kapitola 1

Rose

Sotva jsem vešla na velkou narozeninovou oslavu mé tety Arietty, všimla jsem si jednoho muže, jak po mně neustále pokukuje.

Ať jsem se hnula kamkoli, pohledem mě následoval. Jeho zájem jsem mu oplácela a s úsměvem na rtech ho svlíkala očima.

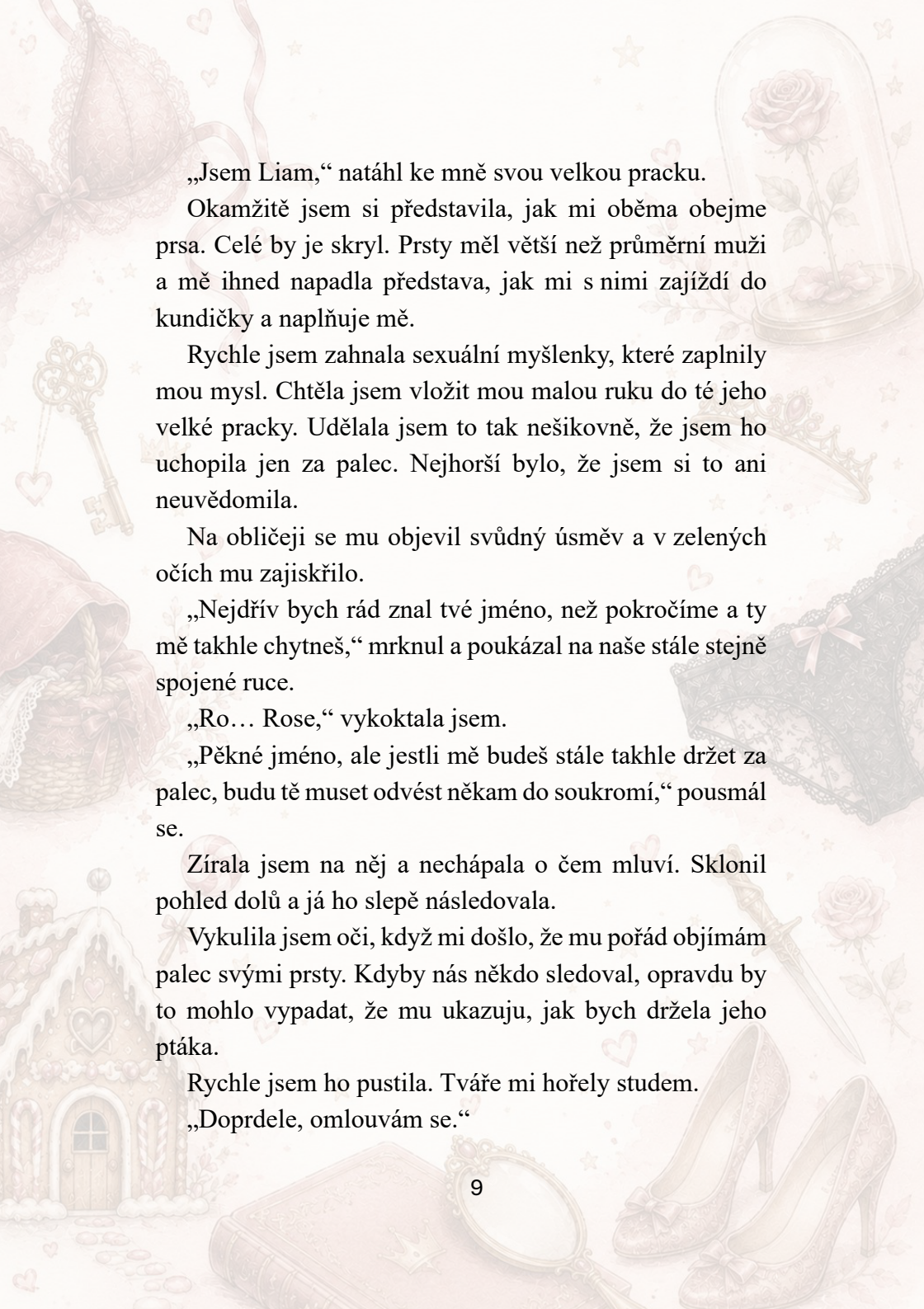
Stála jsem u stolu s jednohubkami a z jedné si nevinně ukousla.

„Opatrně s těmi jednohubkami...“ zašeptal mi do ucha cizí hlas a vzal mi zbylý kousek z ruky. „Jeden by si mohl myslet, že tě baví dávat si věci do pusy.“

Otočila jsem se a tam stál on. Můj pozorovatel večera.

Ušklíbla jsem se a pomyslela si: *Dost příšerná hláška.* Jenže když si strčil to malé sousto do úst a jazykem přejel po plných rtech, nemohla jsem z něj spustit oči.

Přitažlivý na všech frontách. Pod košilí se mu rýsovaly svaly. Stál vedle mě pevně, neohroženě. Zelenýma očima mi pomalu sjížděl po těle. Měla jsem pocit, jako by mě už teď laskal. Znovu si přejel špičkou jazyka po rtech. O můj bože, zatoužila jsem ho na sobě cítit.

„Jsem Liam,“ natáhl ke mně svou velkou pracku.

Okamžitě jsem si představila, jak mi oběma obejmě prsa. Celé by je skryl. Prsty měl větší než průměrní muži a mě ihned napadla představa, jak mi s nimi zajíždí do kundičky a naplňuje mě.

Rychle jsem zahнала sexuální myšlenky, které zaplnily mou mysl. Chtěla jsem vložit mou malou ruku do té jeho velké pracky. Udělala jsem to tak nešikovně, že jsem ho uchopila jen za palec. Nejhorší bylo, že jsem si to ani neuvědomila.

Na obličeji se mu objevil svůdný úsměv a v zelených očích mu zajiskřilo.

„Nejdřív bych rád znal tvé jméno, než pokročíme a ty mě takhle chytneš,“ mrknul a poukázal na naše stále stejně spojené ruce.

„Ro... Rose,“ vykoktala jsem.

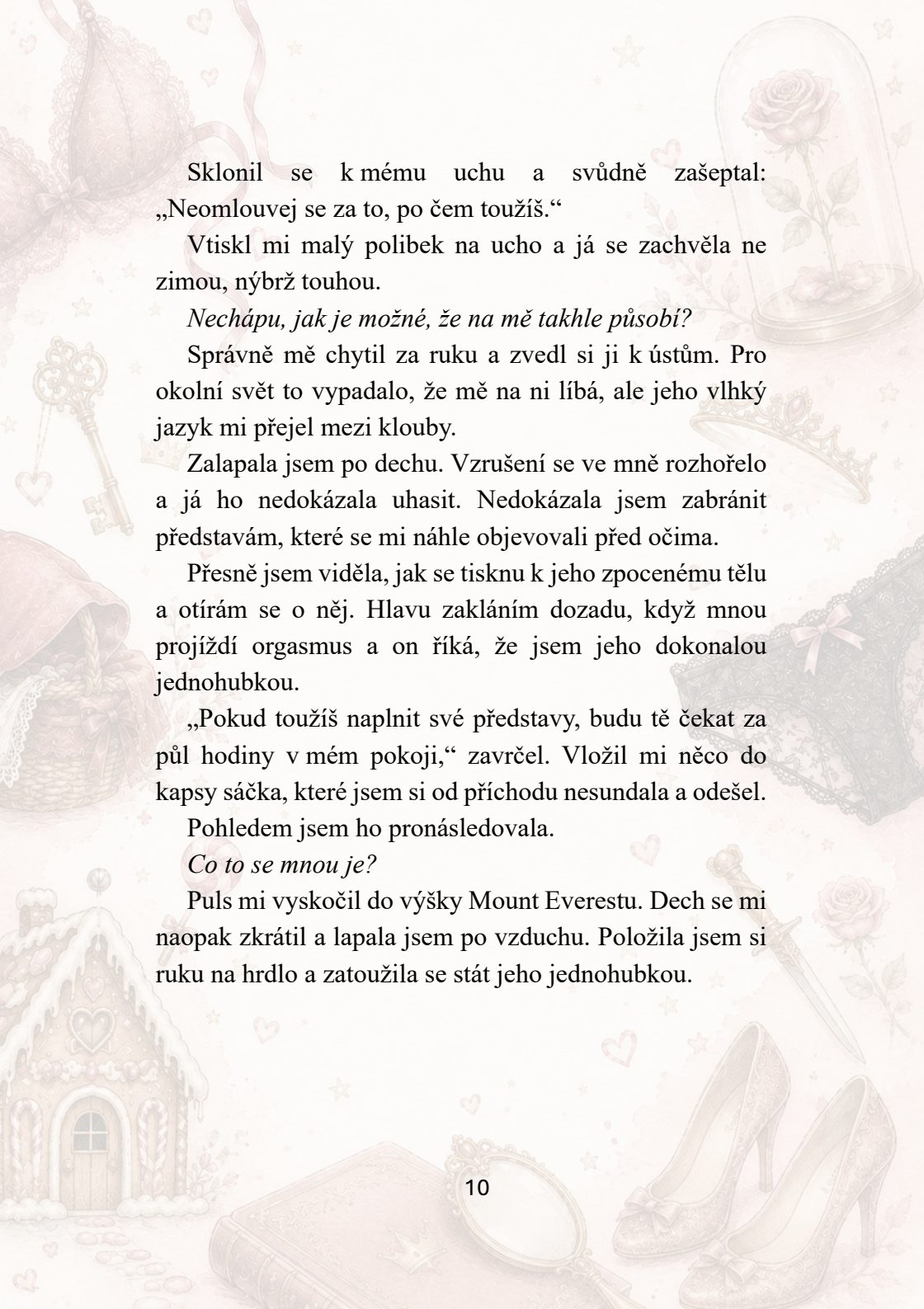
„Pěkné jméno, ale jestli mě budeš stále takhle držet za palec, budu tě muset odvést někam do soukromí,“ pousmál se.

Zírala jsem na něj a nechápala o čem mluví. Sklonil pohled dolů a já ho slepě následovala.

Vykulila jsem oči, když mi došlo, že mu pořád objímám palec svými prsty. Kdyby nás někdo sledoval, opravdu by to mohlo vypadat, že mu ukazuju, jak bych držela jeho ptáka.

Rychle jsem ho pustila. Tváře mi hořely studem.

„Doprdele, omlouvám se.“

Sklonil se k mému uchu a svůdně zašeptal:
„Neomlouvej se za to, po čem toužíš.“

Vtiskl mi malý polibek na ucho a já se zachvěla ne zimou, nýbrž touhou.

Nechápu, jak je možné, že na mě takhle působí?

Správně mě chytil za ruku a zvedl si ji k ústům. Pro okolní svět to vypadalo, že mě na ni líbá, ale jeho vlhký jazyk mi přešel mezi klouby.

Zalapala jsem po dechu. Vzrušení se ve mně rozhořelo a já ho nedokázala uhasit. Nedokázala jsem zabránit představám, které se mi náhle objevovali před očima.

Přesně jsem viděla, jak se tisknu k jeho zpocenému tělu a otírám se o něj. Hlavu zakláním dozadu, když mnou projíždí orgasmus a on říká, že jsem jeho dokonalou jednohubkou.

„Pokud toužíš naplnit své představy, budu tě čekat za půl hodiny v mém pokoji,“ zavrčel. Vložil mi něco do kapsy sáčka, které jsem si od příchodu nesundala a odešel.

Pohledem jsem ho pronásledovala.

Co to se mnou je?

Puls mi vyskočil do výšky Mount Everestu. Dech se mi naopak zkrátil a lapala jsem po vzduchu. Položila jsem si ruku na hrdlo a zatoužila se stát jeho jednohubkou.

Kapitola 2

Liam

Nemohl jsem uvěřit, že jsem Ji konečně našel. Byla dokonalá a moje. Její lahodnou vůni jsem zaznamenal hned, jakmile vkročila do místnosti, kde se konala oslava Arietty, přítelkyně mé zesnulé matky.

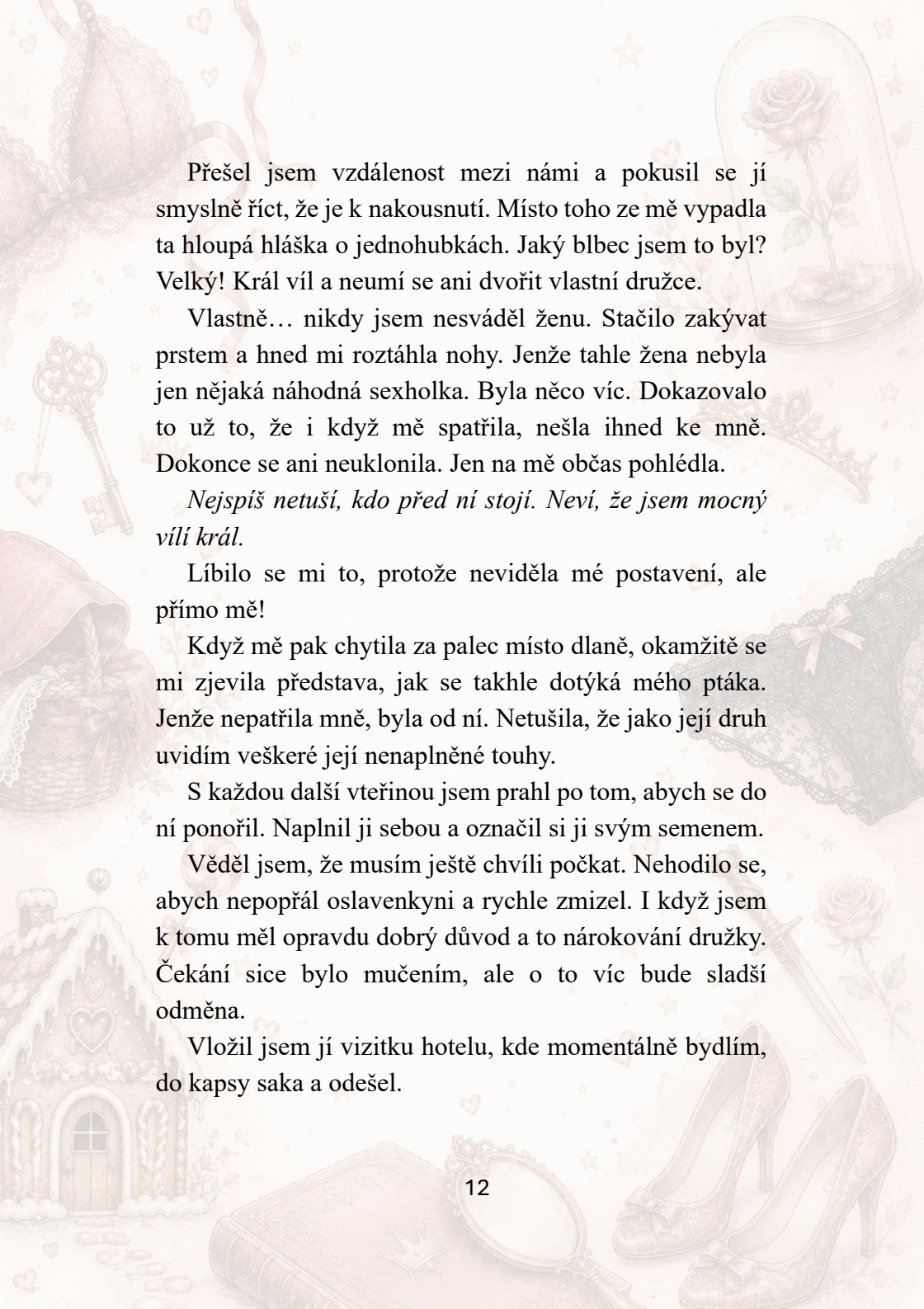
Několikrát jsem se zhluboka nadechl, abych nasál tu líbeznou vůni. Po tolika staletích už nikdo nevěřil, že bych našel svou pravou družku.

Vyhledal jsem ji pohledem. Otočila se a pohlédla přímo na mě. Okamžitě na ní šlo poznat, že by mě nejradši snědla.

Také bych si na ní pochutnal.

Když jsem si prohlížel její tělo, děkoval jsem matce přírodě. Nebyla kost a kůže, ale taková plnoštíhlá, což se mi zamlouvalo. Měla na sobě černé sako. Pod ním červené šaty po kolena, které odhalovaly nejen dlouhé nohy, ale i pevná, plná prsa. Dokázal jsem myslet jen na to, jak je potězkám v dlaních. Jakmile se otočila a ukázala mi kulatý zadek, toužil jsem ho sevřít a ztratit se v něm.

Doprdele, potřebuju ji být nablízku.

Přešel jsem vzdálenost mezi námi a pokusil se jí smyslně říct, že je k nakousnutí. Místo toho ze mě vypadla ta hloupá hláška o jednohubkách. Jaký blbec jsem to byl? Velký! Král víl a neumí se ani dvořit vlastní družce.

Vlastně... nikdy jsem nesváděl ženu. Stačilo zakývat prstem a hned mi roztáhla nohy. Jenže tahle žena nebyla jen nějaká náhodná sexholka. Byla něco víc. Dokazovalo to už to, že i když mě spatřila, nešla ihned ke mně. Dokonce se ani neuklonila. Jen na mě občas pohlédla.

Nejspíš netuší, kdo před ní stojí. Neví, že jsem mocný vílí král.

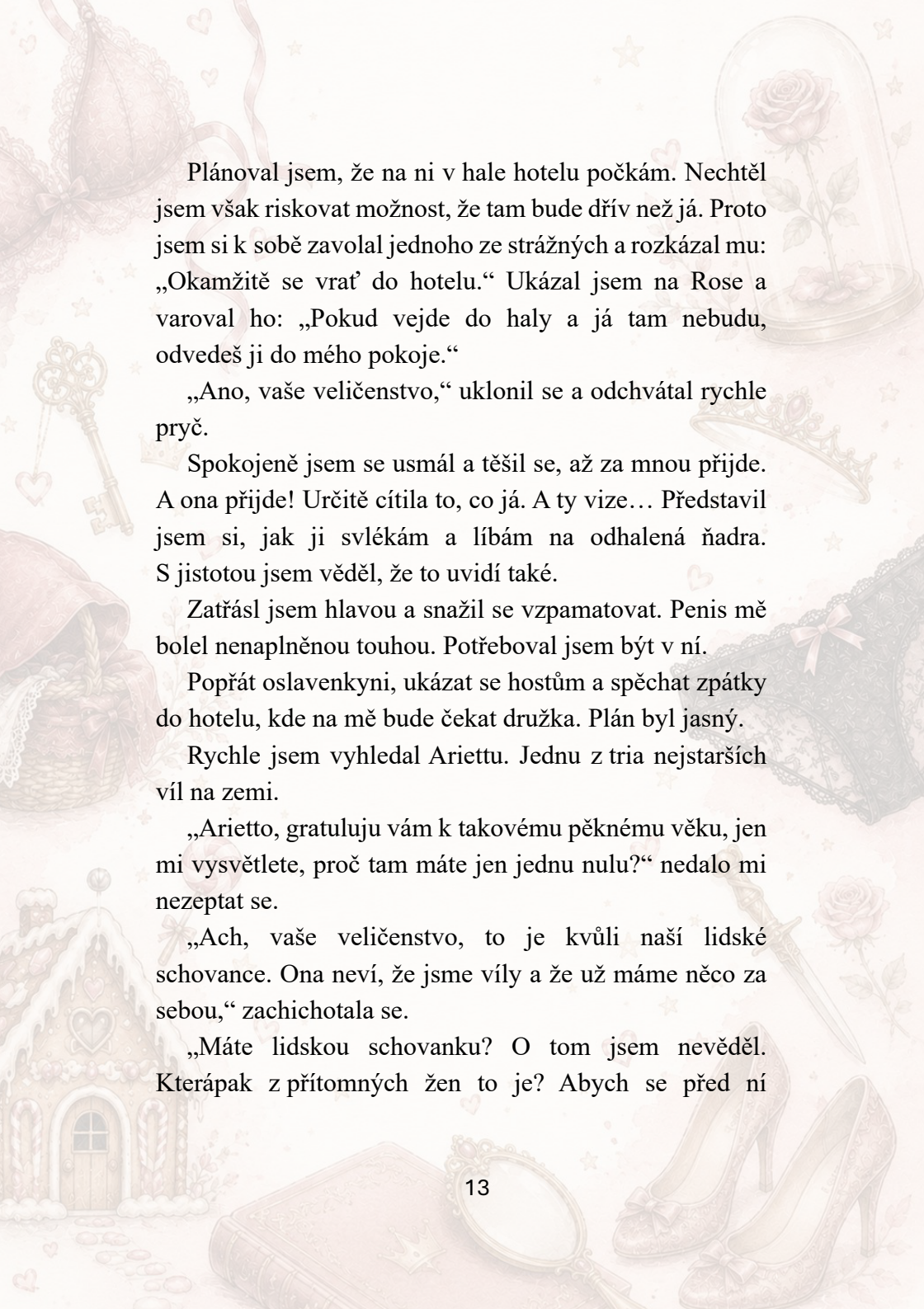
Líbilo se mi to, protože neviděla mé postavení, ale přímo mě!

Když mě pak chytila za palec místo dlaně, okamžitě se mi zjevila představa, jak se takhle dotýká mého ptáka. Jenže nepatřila mně, byla od ní. Netušila, že jako její druh uvidím veškeré její nenaplněné touhy.

S každou další vteřinou jsem prahl po tom, abych se do ní ponořil. Naplnil ji sebou a označil si ji svým semenem.

Věděl jsem, že musím ještě chvíli počkat. Nehodilo se, abych nepopřál oslavenkyni a rychle zmizel. I když jsem k tomu měl opravdu dobrý důvod a to nárokování družky. Čekání sice bylo mučením, ale o to víc bude sladší odměna.

Vložil jsem jí vizitku hotelu, kde momentálně bydlím, do kapsy saka a odešel.

Plánoval jsem, že na ni v hale hotelu počkám. Nechtěl jsem však riskovat možnost, že tam bude dřív než já. Proto jsem si k sobě zavolał jednoho ze strážných a rozkázal mu: „Okamžitě se vrať do hotelu.“ Ukázal jsem na Rose a varoval ho: „Pokud vejde do haly a já tam nebudu, odveď ji do mého pokoje.“

„Ano, vaše veličenstvo,“ uklonil se a odchvátal rychle pryč.

Spokojeně jsem se usmál a těšil se, až za mnou přijde. A ona přijde! Určitě cítila to, co já. A ty vize... Představil jsem si, jak ji svlékám a líbám na odhalená ňadra. S jistotou jsem věděl, že to uvidí také.

Zatřásl jsem hlavou a snažil se vzpamatovat. Penis mě bolel nenaplněnou touhou. Potřeboval jsem být v ní.

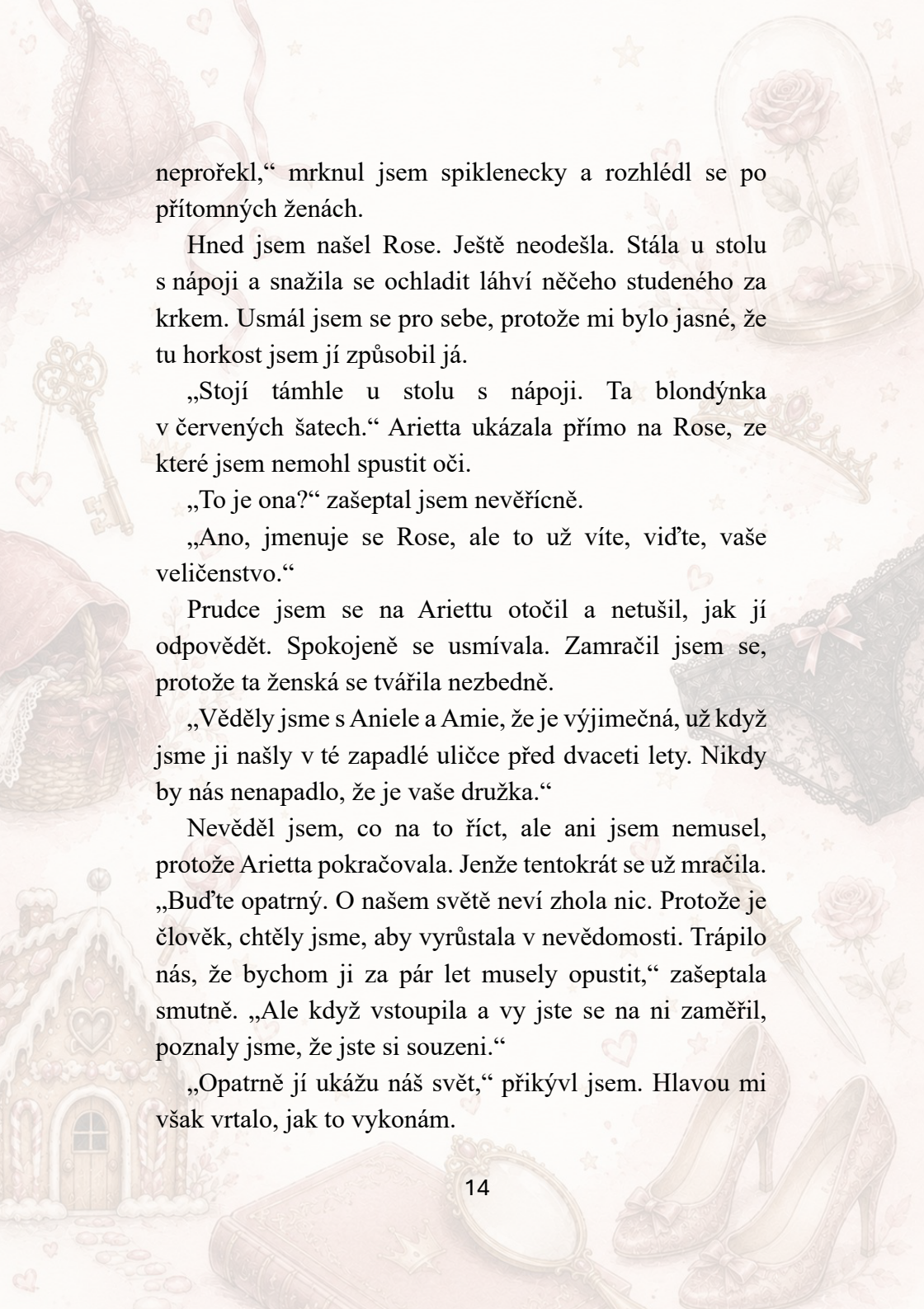
Popřát oslavenkyni, ukázat se hostům a spěchat zpátky do hotelu, kde na mě bude čekat družka. Plán byl jasný.

Rychle jsem vyhledal Ariettu. Jednu z tria nejstarších víl na zemi.

„Arietto, gratuluju vám k takovému pěknému věku, jen mi vysvětlíte, proč tam máte jen jednu nulu?“ nedalo mi nezeptat se.

„Ach, vaše veličenstvo, to je kvůli naší lidské schovance. Ona neví, že jsme víly a že už máme něco za sebou,“ zachichotala se.

„Máte lidskou schovanku? O tom jsem nevěděl. Kterápak z přítomných žen to je? Abych se před ní

neprořekl,“ mrknul jsem spiklenecky a rozhlédl se po přítomných ženách.

Hned jsem našel Rose. Ještě neodešla. Stála u stolu s nápoji a snažila se ochladit láhvi něčeho studeného za krkem. Usmál jsem se pro sebe, protože mi bylo jasné, že tu horkost jsem jí způsobil já.

„Stojí támhle u stolu s nápoji. Ta blondýnka v červených šatech.“ Arietta ukázala přímo na Rose, ze které jsem nemohl spustit oči.

„To je ona?“ zašeptal jsem nevěřicně.

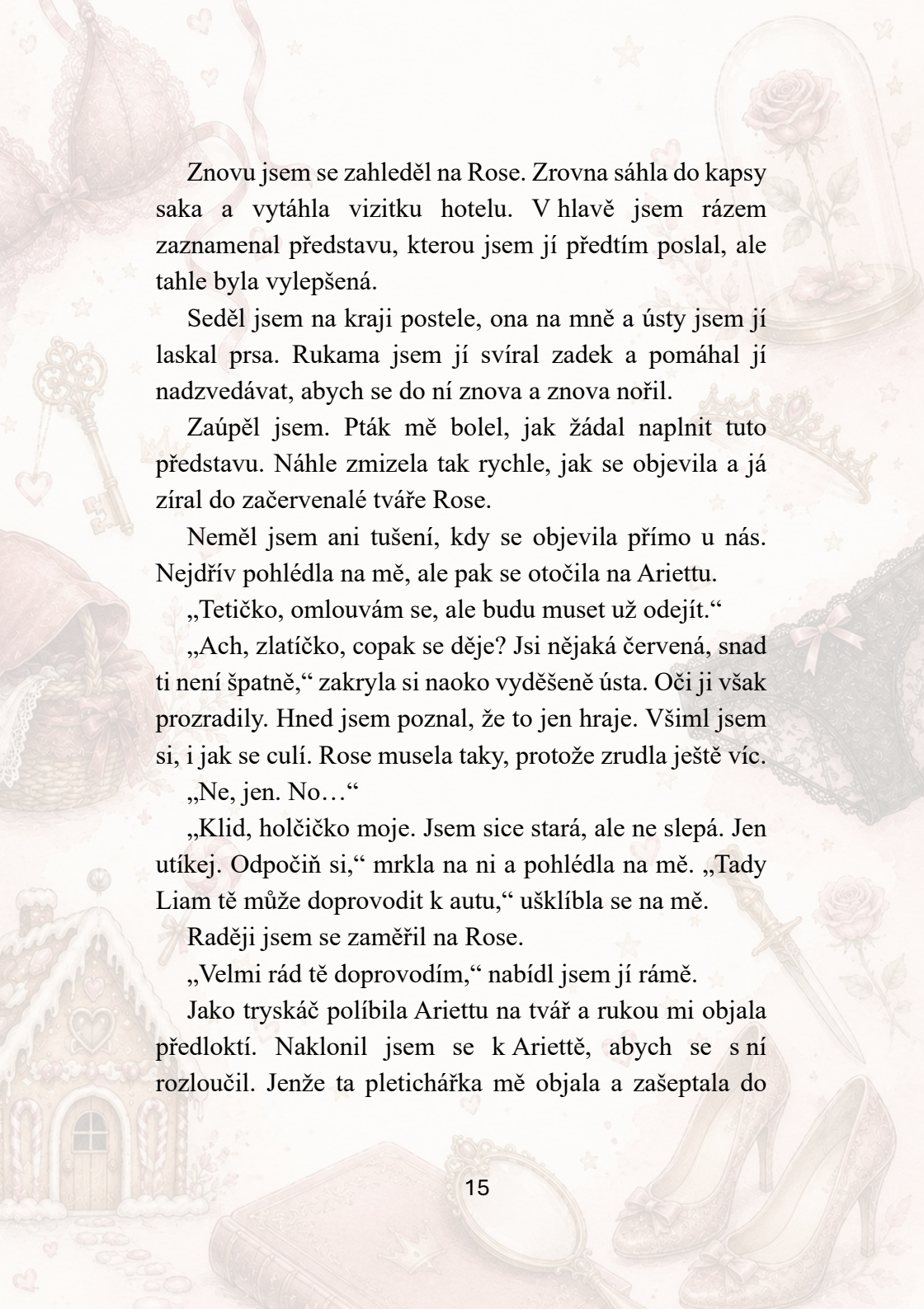
„Ano, jmenuje se Rose, ale to už víte, vidíte, vaše veličenstvo.“

Prudce jsem se na Ariettu otočil a netušil, jak jí odpovědět. Spokojeně se usmívala. Zamračil jsem se, protože ta ženská se tvářila nezbedně.

„Věděly jsme s Aniele a Amie, že je výjimečná, už když jsme ji našly v té zapadlé uličce před dvaceti lety. Nikdy by nás nenapadlo, že je vaše družka.“

Nevěděl jsem, co na to říct, ale ani jsem nemusel, protože Arietta pokračovala. Jenže tentokrát se už mračila. „Buďte opatrný. O našem světě neví zhora nic. Protože je člověk, chtěly jsme, aby vyrůstala v nevědomosti. Trápilo nás, že bychom ji za pár let musely opustit,“ zašeptala smutně. „Ale když vstoupila a vy jste se na ni zaměřil, poznaly jsme, že jste si souzeni.“

„Opatrně jí ukážu náš svět,“ přikývl jsem. Hlavou mi však vrtalo, jak to vykonám.

Znovu jsem se zahleděl na Rose. Zrovna sáhla do kapsy saka a vytáhla vizitku hotelu. V hlavě jsem rázem zaznamenal představu, kterou jsem jí předtím poslal, ale tahle byla vylepšená.

Seděl jsem na kraji postele, ona na mně a ústy jsem jí laskal prsa. Rukama jsem jí svíral zadek a pomáhal jí nadzvedávat, abych se do ní znova a znova nořil.

Zaúpěl jsem. Pták mě bolel, jak žádal naplnit tuto představu. Náhle zmizela tak rychle, jak se objevila a já zíral do začervenalé tváře Rose.

Neměl jsem ani tušení, kdy se objevila přímo u nás. Nejdřív pohlédla na mě, ale pak se otočila na Ariettu.

„Tetičko, omlouvám se, ale budu muset už odejít.“

„Ach, zlatíčko, copak se děje? Jsi nějaká červená, snad ti není špatně,“ zakryla si naoko vyděšeně ústa. Oči ji však prozradily. Hned jsem poznal, že to jen hraje. Všiml jsem si, i jak se culí. Rose musela taky, protože zrudla ještě víc.

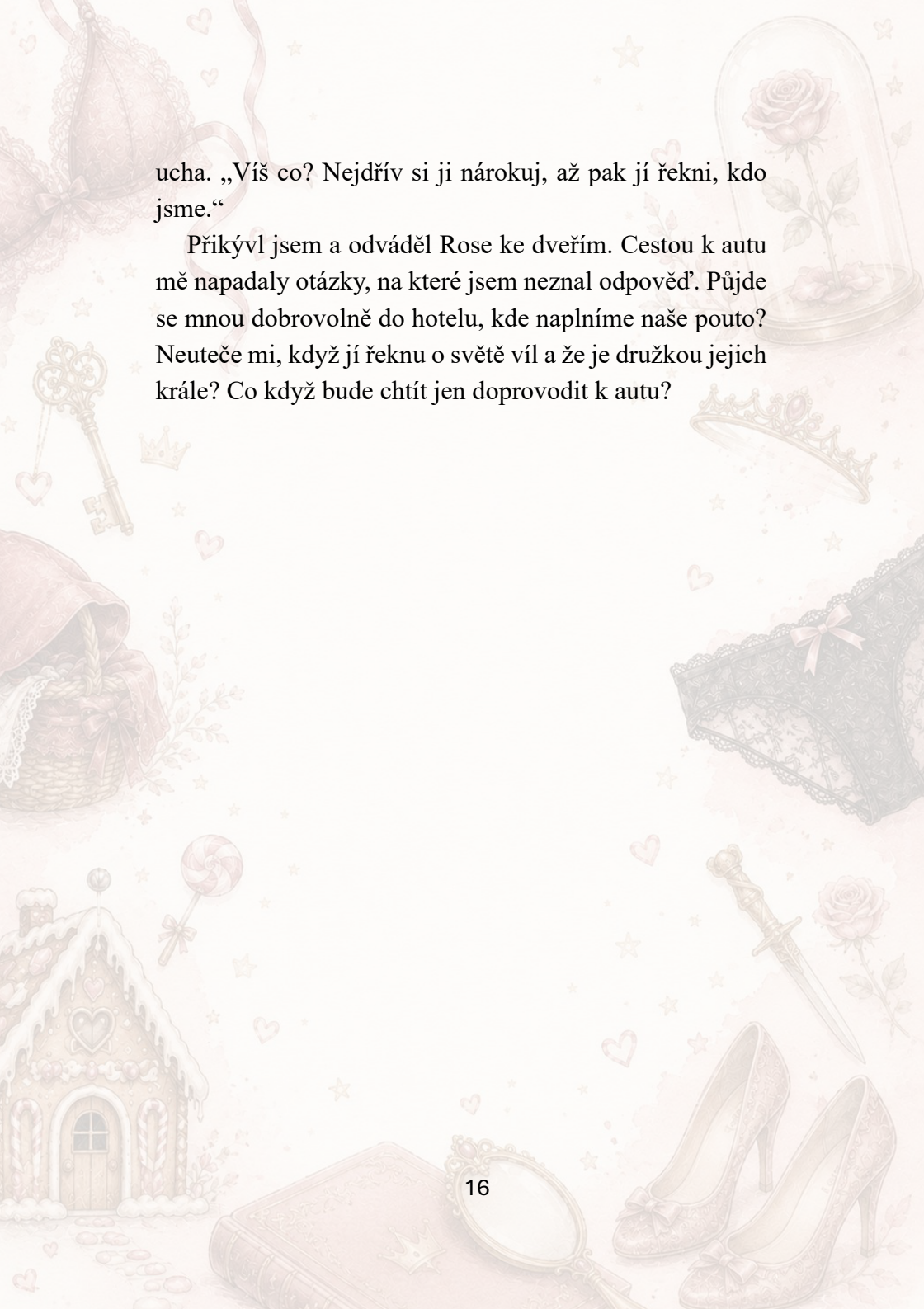
„Ne, jen. No...“

„Klid, holčičko moje. Jsem sice stará, ale ne slepá. Jen utíkej. Odpočín si,“ mrkla na ni a pohlédla na mě. „Tady Liam tě může doprovodit k autu,“ usklíbla se na mě.

Raději jsem se zaměřil na Rose.

„Velmi rád tě doprovodím,“ nabídl jsem jí rámě.

Jako tryskáč políbila Ariettu na tvář a rukou mi objala předloktí. Naklonil jsem se k Ariettě, abych se s ní rozloučil. Jenže ta pletichářka mě objala a zašeptala do

ucha. „Víš co? Nejdřív si ji nárokuje, až pak jí řekni, kdo jsme.“

Přikývl jsem a odváděl Rose ke dveřím. Cestou k autu mě napadaly otázky, na které jsem neznal odpověď. Půjde se mnou dobrovolně do hotelu, kde naplníme naše pouto? Neuteče mi, když jí řeknu o světě víl a že je družkou jejich krále? Co když bude chtít jen doprovodit k autu?

Kapitola 3

Rose

Nechala jsem se jím odvést ven. Po celou dobu jsem měla skloněnou hlavu a přemýšlela, jestli s ním jít nebo nastoupit do auta a odjet.

Možná by byl lepší nápad jet domů a zapomenout. Sex na jednu noc nikdy nebyl nic pro mě.

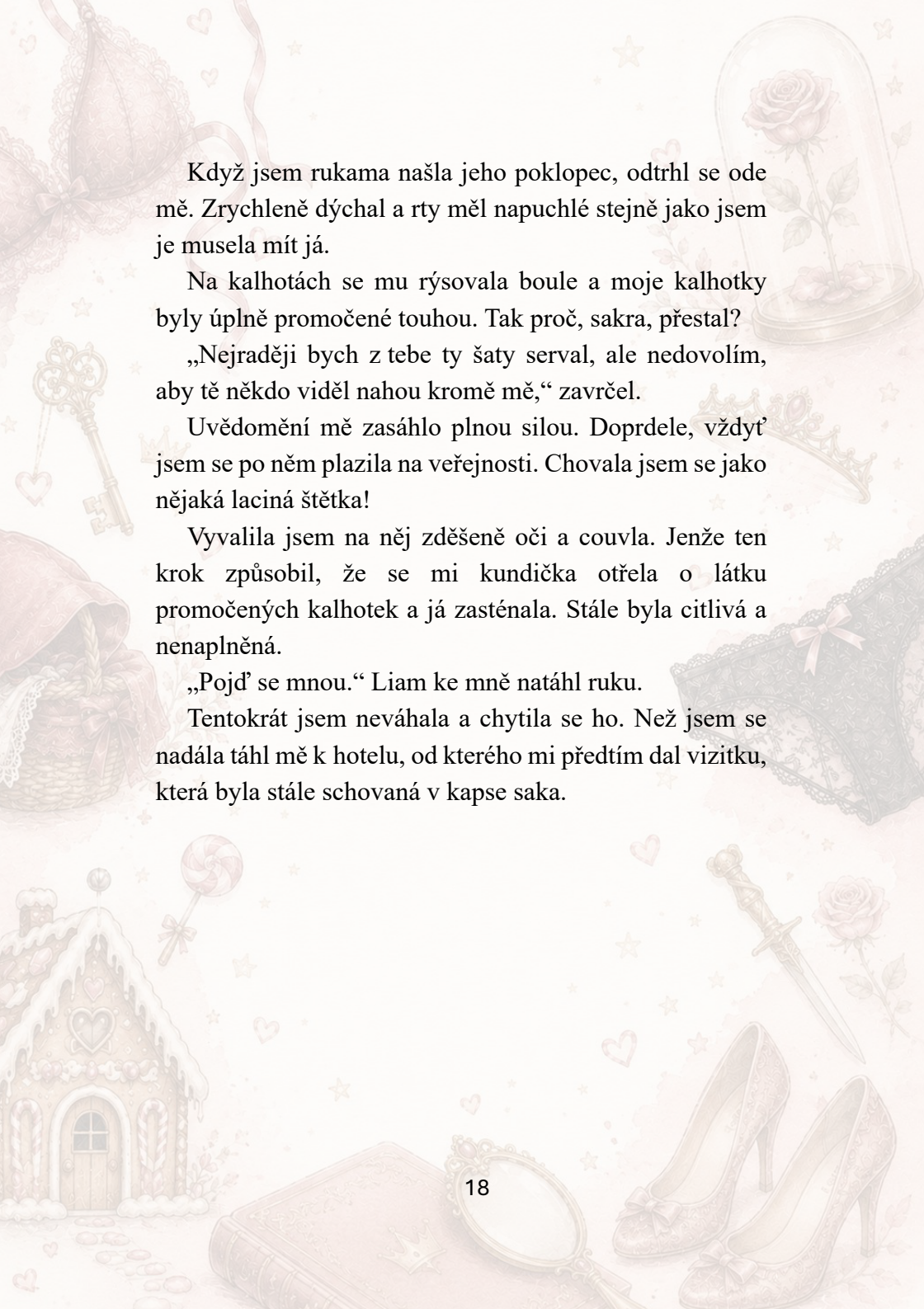
Před vchodem zastavil a já byla stále nerozhodnutá.

Vzhledla jsem k němu, ale než jsem promluvila, přitiskl rty na moje. Zalapala jsem po dechu, čehož využil a proklouzl jazykem dovnitř. Rty měl teplé a chutnal po něčem sladkém, ale nedokázala jsem rozluštit po čem. Položil mi ruku na zátylek a druhou na zadek. Přitáhl si mě k sobě a nepřestával pustošit moje rty.

Mírně si mě zaklonil, čímž nastavil dokonalý úhel, abych kundičkou cítila obrys jeho tvrdého ptáka. Byl vzrušený a mohla jsem za to já.

Víc jsem se na něj natlačila a jako nějaká prachobyčejná coura se o něj začala otírat.

Kundička mi pulzovala, jak dychtila sevřít něco v sobě. Bradavky mi ztvrdly v pevné korálky, jak se třely o látku šatů a jeho hrudník. Potřebovala jsem ho v sobě. Hned!

Když jsem rukama našla jeho poklopec, odtrhl se ode mě. Zrychleně dýchal a rty měl napuchlé stejně jako jsem je musela mít já.

Na kalhotách se mu rýsovala boule a moje kalhotky byly úplně promočené touhou. Tak proč, sakra, přestal?

„Nejraději bych z tebe ty šaty serval, ale nedovolím, aby tě někdo viděl nahou kromě mě,“ zavrčel.

Uvědomění mě zasáhlo plnou silou. Doprdle, vždyť jsem se po něm plazila na veřejnosti. Chovala jsem se jako nějaká laciná štetka!

Vyvalila jsem na něj zděšeně oči a couvla. Jenže ten krok způsobil, že se mi kundička otřela o látku promočených kalhotek a já zasténala. Stále byla citlivá a nenaplněná.

„Pojď se mnou.“ Liam ke mně natáhl ruku.

Tentokrát jsem neváhala a chytila se ho. Než jsem se nadála táhl mě k hotelu, od kterého mi předtím dal vizitku, která byla stále schovaná v kapse saka.

Kapitola 4

Liam

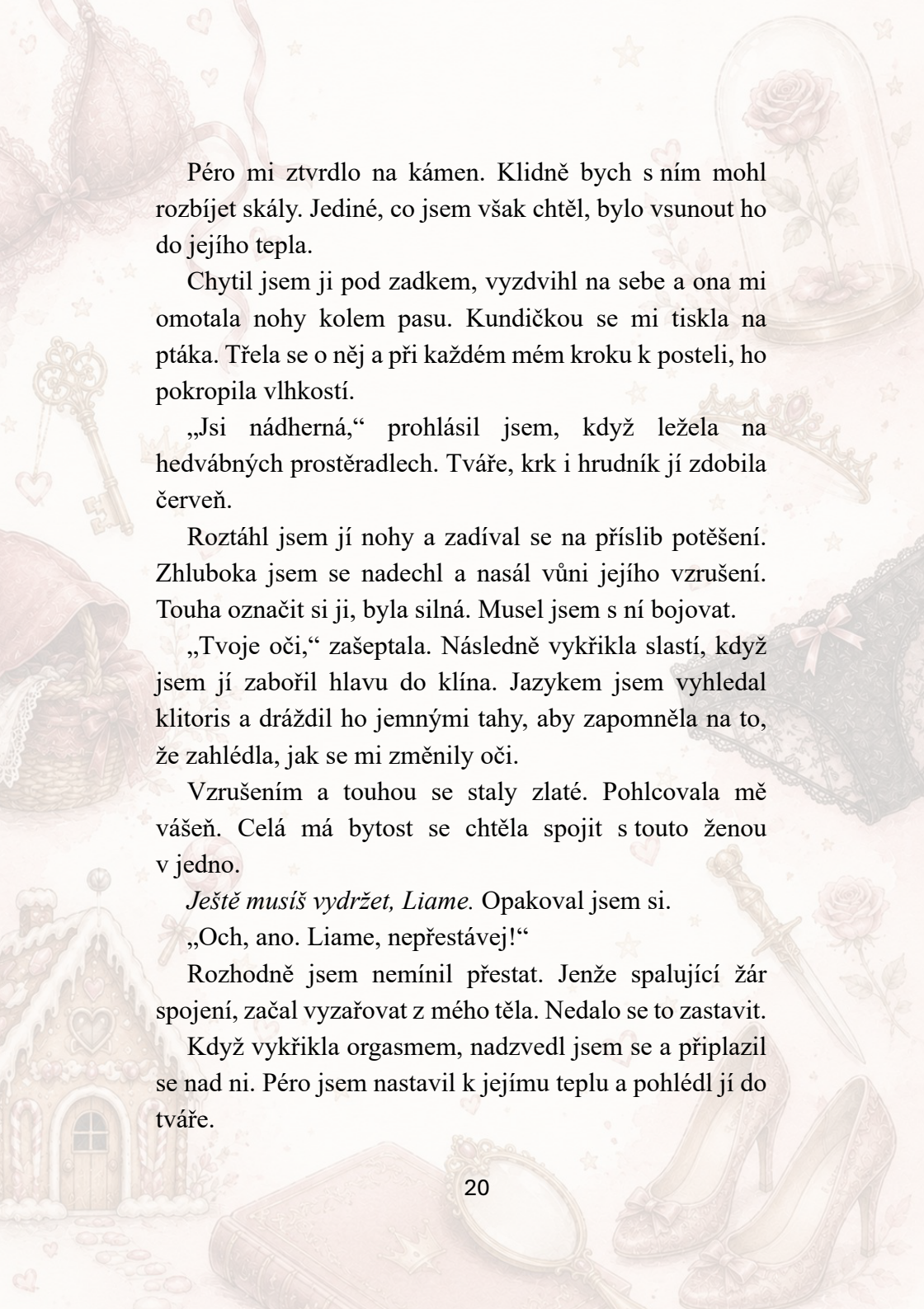
Sotva zaklaply dveře hotelového pokoje, znovu jsem se na ni vrhl. Měl jsem na paměti, že neví, kdo jsem a nemůžu se s ní spojit i přes Ariettinu radu, dokud jí neřeknu pravdu. Jenže momentálně jsme oba potřebovali ukojit naši touhu.

Náhle přerušila náš polibek. „Tohle obvykle nedělám. Vlastně... nikdy to nedělám,“ zavrtěla hlavou a ustoupila.

Chytil jsem ji za pas a přitáhl si ji k tělu. „Já vím, lásko. Byl jsem se ženami, to uznávám, ale ty jsi jiná. Děkuji štěstěně za to, že mě s tebou svedla dohromady. Je toho hodně, co ti chci říct, ale momentálně tě potřebuju cítit. Potřebuju být v tobě...“ vydechl jsem poslední slovo a znovu ji políbil.

Nebránila se. Sundala mi sako a začala rozepínat knoflíčky košile. Nezůstal jsem pozadu. Za okamžik jsme stáli oba nízce.

Rty jsem jí zaséval krk drobnými polibky a kousanci. Chvěla se mi pod rukama. Víc se na mě natlačila, kůži na kůži a mnou projela elektřina.

Péro mi ztvrdlo na kámen. Klidně bych s ním mohl rozbít skály. Jediné, co jsem však chtěl, bylo vsunout ho do jejího tepla.

Chytil jsem ji pod zadkem, vyzdvihl na sebe a ona mi omotala nohy kolem pasu. Kundičkou se mi tiskla na ptáka. Třela se o něj a při každém mém kroku k posteli, ho pokropila vlhkostí.

„Jsi nádherná,“ prohlásil jsem, když ležela na hedvábných prostěradlech. Tváře, krk i hrudník jí zdobila červeně.

Roztáhl jsem jí nohy a zadíval se na příslib potěšení. Zhluboka jsem se nadechl a nasál vůni jejího vzrušení. Touha označit si ji, byla silná. Musel jsem s ní bojovat.

„Tvoje oči,“ zašeptala. Následně vykřikla slastí, když jsem jí zabořil hlavu do klína. Jazykem jsem vyhledal klitoris a dráždil ho jemnými tahy, aby zapomněla na to, že zahlédla, jak se mi změnila oči.

Vzrušením a touhou se staly zlaté. Pohlcovala mě vášně. Celá má bytost se chtěla spojit s touto ženou v jedno.

Ještě musíš vydržet, Liame. Opakoval jsem si.

„Och, ano. Liame, nepřestávej!“

Rozhodně jsem nemínil přestat. Jenže spalující žár spojení, začal vyzařovat z mého těla. Nedalo se to zastavit.

Když vykřikla orgasmem, nadvzedl jsem se a připlazil se nad ni. Péro jsem nastavil k jejímu teplu a pohlédl jí do tváře.

„Omlouvám se, nejde to zastavit. Nemůžu...“

„Vraž ho konečně do mě. Naplň mě. Liame, prosím,“
žadonila. Kundičkou se mi ho snažila pohltnout a já už neměl
na výběr. Jakmile jsem se do ní zasunul až po kořen,
proces spojení začal.

„Cítím se tak dobře, Rose.“

„Nepřestávej, šukej mě, prosím.“

Celý jsem se z ní vysunul a prudkým pohybem se
zpátky zasunul. Obklopovalo mě teplo a vlhkost. Každým
pohnutím jsem nás oba táhl k vrcholu. Sklonil jsem se
k její bradavce. Tvrdý korálek mě hřál na jazyku.
Několikrát jsem po něm přejel.

„Liame!“ vykřikla, stáhla se kolem mě.

Poznal jsem, že nastala ta správná chvíle, kdy si
označím svou družku. Jazyk mi hořel. Dotkl jsem se jím
místa nad bradavkou a táhl klikatou čáru k druhému prsu.
Tam jsem se ale nezastavil. Od něj jsem putoval nahoru až
ke klíční kosti. Vypaloval jsem jí svou značku do kůže.

Rose necítila bolest, zvedalo se v ní napětí, které
nemohlo ještě ven, dokud neskončím s označováním.

„Liame, o můj bože!“ Zvedla boky nahoru a přijala do
sebe hloub mého ptáka.

Já zatím jazykem doputoval až k jejímu uchu a jemně
ho skousl. V tom okamžiku, Rose vybuchla orgasmem a já
ji následoval.

Cestička na Rosině těle zazářila a vytvořila jemné
tetování, tvořené z drobných větviček, lístků a pupat růží.

Ve stejné chvíli, jsem jí položil ruku na srdce a prohlásil:
„Moje.“

Hnána něčím neviditelným, udělala to samé. Rukou se
dotkla místa na hrudníku, kde se mi ukrývalo srdce.
„Můj.“

Kapitola 5

Rose

Ležela jsem na posteli a snažila se popadnout dech. Klížili se mi oči, jak jsem byla vyčerpaná. Nadzvedla jsem hlavu, abych se na něj podívala, ale všimla jsem si něčeho černého na hrudi.

Prudce jsem si sedla a prohlížela si ji, jak se jen dalo. To černé byl inkoust tetování, ale já žádné neměla, tak kde se vzalo?

„Tohle ti vysvětlím,“ zamumlal spokojeně Liam.

Zaměřila jsem se na něj, ale před očima se mi objevily mžítky. Věděla jsem, že po sexu usínám, ale tohle bylo jiné.

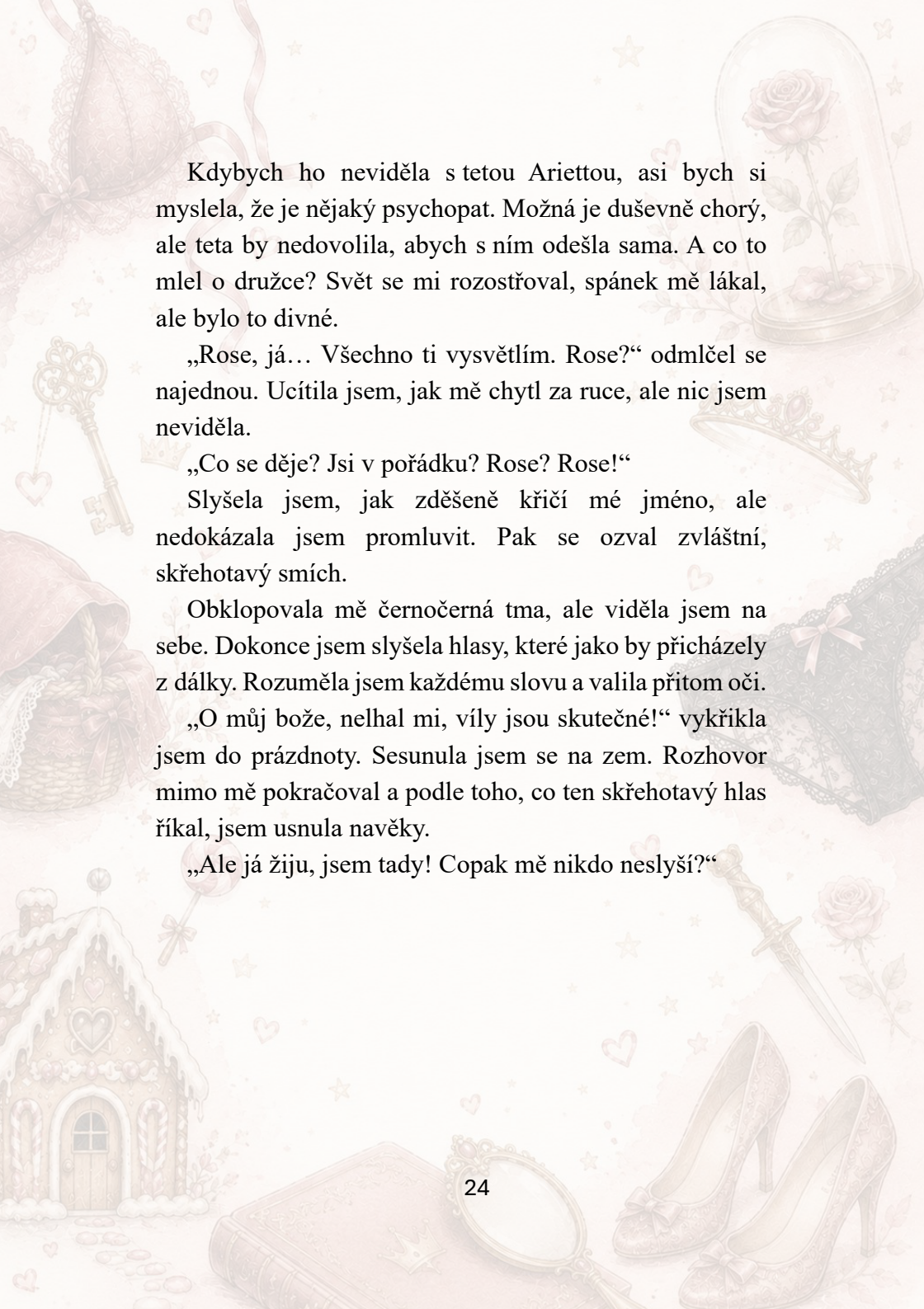
Chytila jsem se za hlavu a řekla: „Co mi chceš vysvětlit?“

„Bude se ti to zdát divné,“ začal. Já se ho snažila poslouchat, ale najednou se mi motala hlava.

„Dobře, strhnu náplast. Jsem vílí král, tvoje tety jsou jedny z nejstarších víl na světě a ty jsi moje družka.“

Pokusila jsem se na něj zaměřit. Sotva se mi dařilo vnímat, ale jeho slova mi rezonovaly v lebce.

„Král? Víly? Blbost!“

Kdybych ho neviděla s tetou Ariettou, asi bych si myslela, že je nějaký psychopat. Možná je duševně chorý, ale teta by nedovolila, abych s ním odešla sama. A co to mlel o družce? Svět se mi rozostřoval, spánek mě lákal, ale bylo to divné.

„Rose, já... Všechno ti vysvětlím. Rose?“ odmlčel se najednou. Ucítla jsem, jak mě chytl za ruce, ale nic jsem neviděla.

„Co se děje? Jsi v pořádku? Rose? Rose!“

Slyšela jsem, jak zděšeně křičí mé jméno, ale nedokázala jsem promluvit. Pak se ozval zvláštní, skřehotavý smích.

Obklopovala mě černočerná tma, ale viděla jsem na sebe. Dokonce jsem slyšela hlasy, které jako by přicházely z dálky. Rozuměla jsem každému slovu a valila přitom oči.

„O můj bože, nelhal mi, víly jsou skutečné!“ vykřikla jsem do prázdnoty. Sesunula jsem se na zem. Rozhovor mimo mě pokračoval a podle toho, co ten skřehotavý hlas říkal, jsem usnula navěky.

„Ale já žiju, jsem tady! Copak mě nikdo neslyší?“

Kapitola 6

Liam

Neprobírala se. Volal jsem její jméno a nechápal, co se stalo. Najednou prostě odpadla. Viděl jsem, jak se jí zvedá hrudník, takže usnula. Jenže to nebyl obyčejný spánek. Kdyby byl, líbilo by se mi to, ale z Rose něco vyzařovalo. Něco temného.

„Rose,“ zašeptal jsem.

Najednou se za mými zády ozval skřehotavý smích. Poznal bych ho kdekoliv. Niky Jealous.

„Niky,“ zavrčel jsem. „Co tu pohledáváš!“

„Ach, drahý, copak si nepamatuješ? Přišla jsem pro tvou družku.“

„Ne!“ vykřikl jsem nevěřící. Chtěl jsem se na ni vrhnout, ale nemohl se pohnout. Zachvátila mě panika.

„Co... Jak? Proč se nemůžu hýbat?“

„Opravdu jsi zapomněl na mou kletbu? Jak pošetilé.“

„Kletbu?“ V té chvíli jsem si vzpomněl. Před staletími mi Niky hodně nadbíhala. Nějakou dobu byla má milenka, jenže to jí nestačilo. Chtěla se stát mojí družkou, ale odmítl jsem ji. Nevzdávala se, tak jsem ji vyhodil. V té chvíli vyřkla kletbu pro mou budoucí družku.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Pornohádky***.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.